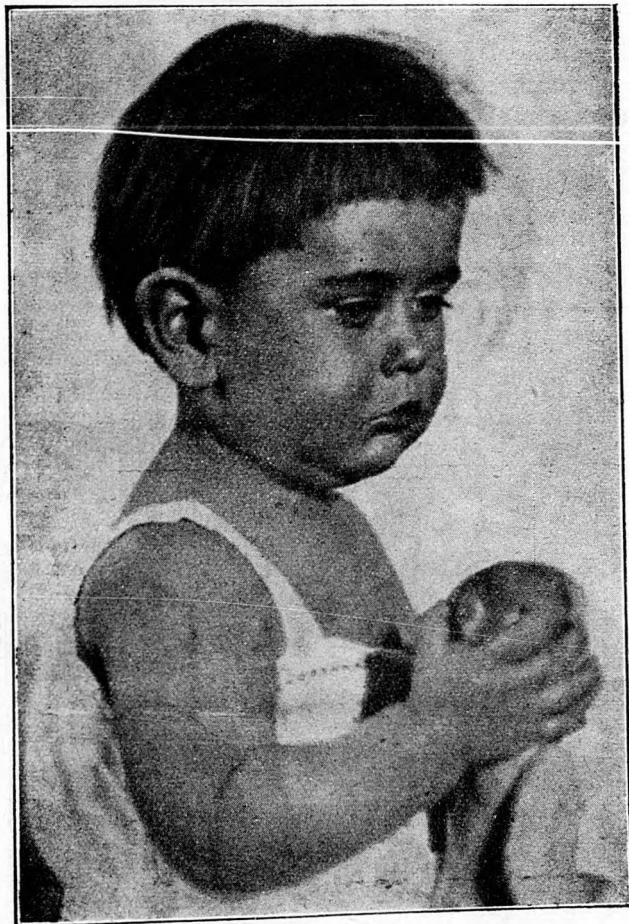

GAZDASSZONYOK LAPJA A MAGYAR URIASZONYOK KÖZLÖNYE

HÁZTARTÁSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.
MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.
FŐSZERKESZTŐ: KERTÉSZ BÉLA. —
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDA-
PEST, VII. KERÜLET, DOHÁNY-UTCA 77. I. 15.

ELŐFIZETÉSI ÁR: EGÉSZ ÉVRE 200.000 K, FÉLÉVRE 100.000 K, NEGYEDÉVRE 50.000 K, EGYES SZÁM ÁRA 5000 K.

IFJ. BÁRÓ WESZT FEDOR

Veres, gyermekfényképspecialista felvétele. IV, Harmincad-u. 3.

57

Paplant, matracot

elsőrendű kivitelben készít és raktáron tart

Smarz Károly paplanosmester

Budapest, VIII, Őrsz. 3., a Baross-utcai templom mellett.

HASKÖTŐK, MELLTARTÓK

EGÉSZSÉGÜGYI CIKKEK KÉSZÜLNEK

SZLATKY DÁNIELNÉ

személyes vezetése mellett

BUDAPEST VIII, BAROSS-UTCA 66—68.

M Ű F O G A Kfoghúzás
fogtömés stb.
részletfizetésre is.

Vidékiek soronkiül elintéztetnek.

Díjtalan felvilágosítás reggel 9-től este 7-ig, vasár- és ünnepnap délelőtt 10—12.

PÁL MIKLÓS államilag vizsgázott fogász,
Budapest VII, Erzsébet-körút 13. szám.**„HYGIEA”**haskötők, fűzők, melltartók és gummiharisnyák
a legtökéletesebbek.**Budapest IV, Eskü-út 6.** (Klotild-palota.)

Legdivatosabb

női kalapok nagy választékban
olesó árban kaphatók**VIRÁNYI I. nőikalapgyárban**

Budapest IV, Ferenciek tere 3. (Királybazar udv.)

Mindennemű női-, férfi- és gyermekkalapokat fest,
formáz, tisztít, javít.**HÖLGYEK FIGYELMÉBE!**

Menyasszonyok a legjobb minőségű

ÁGYTOLL-KELENGYÉT, PELYHET, PAPANOKAT
legolcsóbban az**ÁGYTOLL ÉS ÁGYNEMŰ RÉSZVÉNYTÁRSASÁG**Budapest VII. Erzsébet-körút 15. szám alatt szereshetik be
Telefon: József 28—68

Telefon: József 28—68

Szép fehéreneműje
lesz, ha**„Királykékítőt”****vesz.**

Ügyeljünk a „KIRALY” védjegyre!

Minden doboz
sarkában
pörkölt szemeskávé van!Minden takarékos asszony
ezt vegye.
Kávéjába ezt tegye!**A legfinomabb minőség!**

GAZDASSZONYOK

LAPJA ÉS A MAGYAR

JURIASSZONYOK

KÖZLÖNYE

HÁZIARÁSI ES SZÉPIRODALMI HETILAP.
MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.
FŐSZERKESZTŐ: KERTÉSZ BÉLA. —
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDA-
PEST, VII. KERÜLET, DOHÁNY-UTCA 77. I. 15.

ELŐFIZETÉSI ÁR: EGÉSZ ÉVRE 200.000 K, FÉLÉVRE 100.000 K, NEGYEDÉVRE 50.000 K, EGYES SZÁM ÁRA 5000 K.

Kedves előfizetőinknek és olvasóinknak örömteljes és boldog húsvéti ünnepeket kíván
a Szerkesztőség és Kiadóhivatal.

FELTÁMADÁS.

Harangok konduljatok meg ünnepi zúgásra és ti hívök jertek a Megváltó feltámadásának áhítatos ünneplésére.

Legyen ez az ünnep a magyar feltámadás szentséges hírnöke és amikor megszólal Magyarország valamennyi harangja s ha majd megtisztult lélekkel imádkoztok, akkor minden igaz ember foháskodjon e szent ünnepen a magyar tavasz eljöveteleért.

Isten! Töviskoszorús magyarok ünnepi gyülekezete borul le előtted, ki bízó ígérlet vagy a mi terhes, meggyötört életünkben, ki kell, hogy meghallgasd áhítatos, szívből fakadó zsolttáros fohászunkat.

Mindenhatónk, bocsásd meg földi gyarlóságunkat, amely remegő kétséget dobott szívünkbe és tagadó szóra nyitotta meg ajkunkat.

A Te örökléted tudja, hogy a fénylő világosságot csak kábult sötétségen át lehet megtalálni.

Isten! Mi elismerjük bűneinket, mert sokat vétkeztünk ellened. Elfordítottuk fejünket a

szenvedőktől és gögös szájjal tagadva zengtünk evoet enmagunknak.

Mindent tagadva kiáltottuk, hogy nincs Urunk, nincsen Istenünk, nincsen fölöttünk álló és ma zokogó fájással vezekeljük a régi bűnöket.

Irgalom, Szeretet, Megbocsátás Istene! Engedd, hogy keresztényi alázattal könyörögjünk Hozzád bűnbocsánatért. Árassz el bennünket a reménység szivárványosan pompázó sugarával, amely új erőt önt az elcsüggedt magyar szívekbe, amely az ellankadt izmokat acélos keménységűvé dagasztja és az ingadozót megerősíti hitében.

Isten, bűneinkért vezekeltünk, szenvedéseinkből tornyok emelkedtek és mégis a zokogó magyar bánat felhősen emelkedik felettünk. Dacunk alázattá nemesedett, tagadásunkból tántoríthatatlan hit épült s most már élni — élni szeretnénk.

Isten, Krisztus urunk mártíromsága és a Te Fenséges jóságod előtt földig hajolva bízunk a magyar feltámadásban.

FÁJÓSLÁBÚ
urak, hölgyek
és gyermekek

viseljük a világhírű

Chasatta
cipőket

EGYEDÜLI ÁRUSÍTÓ:

Székely és Társa
Budapest IV, Múzeum-körút 7.
LÚDTALPBETÉTEK
NAGY VÁLASZTÉKBAN

LOHR MÁRIA — KRONFUSZ vegytisztító, csipke- tisztító és kelme festő

GYÁR ÉS KÖZPONT: Budapest, VIII. kerület, Baross utca 85. szám. — TELEFON: József 2—37.

Gólyák.

Írta: Csathó Kálmán.

A szénaspajta tetején, mióta csak az eszemet tudom, minden évben volt lakója a gólyafészkeknek. Ugyanazok a gólyák jártak-e oda mindig, vagy újabbakkal cserélődtek ki közben, azt nem merném eldönteni, mert erre nézve csak az öreg Rujpra támaszkodhatom, aki azt állítja, hogy tizenegy év óta járt oda az a pár, amelyikről beszélni akarok, azelőtt pedig tizennégy évig járt oda egy hím, amelyik közben kétszer házasodott. Nem tudom, miről ismeri meg Rujp a gólyát, hogy melyik másik, de ha egyik borjút vagy bárányt meg tudja különböztetni a másiktól, mért ne hinném el neki, hogy a gólyák közt is el tud igazodni? Ő éppen úgy csudálkozik azon, hogy én egyik betűt nem tévesztem össze a másikkal, mint én az ő tudományán és végre is Klotild néni, aki alapítványi hölgy (— igaz, hogy csak gráci —) azt állítja, hogy ő meg Rujpot nem tudja megkülönböztetni Csetétől, mert — azt mondja — az ő szemében minden paraszt egyforma.

Hát mondom, ebben a tekintetben nincs miért hitetlenkednem Rujp bácsival szemben, bár általában nem egészen szavahihető az öreg, különösen, ha azokról az időkről esik szó, mikor Olaszországban feküdt, Venéciában, amikor még a mienk volt.

— Kár volt azt odaadni az olaszoknak — azt mondja az öreg — mert az a legszebb város. Ott minden ki van faragva kőből, ami csak történt ezen a világon, meg aztán ott teremnek a habléányok is, akiket holdvilágos éjjel piros esizmával lehetett fogni. Olyanformán, hogy a eszimat kitéték a vízpartra és lesbe álltak; jött a habléány, tetszett neki a esizma, felhúzta, próbálgatta, mire előugrott Rujp s mielőtt a vizitündér el tudott volna menekülni, — mert hogy a nagy eszimbában nem bírt szaladni — hát elfogta könnyűszerrel...

Sok ilyen dolgot mesél az öreg, de hát csak maradjunk a gólyák mellett ezúttal, mert azokkal történt a furesa eset, amit el akarok mondani.

Hát egy tavaszon megjöttek a gólyák pontosan, körülkerengték a majort, aztán a pajtát, hosszan kelepelték a tetőn, amint szoktak s hamarosan hozzáláttak, hogy kitisztogassák, megigazítgassák a fészket, amelyben pár nap mulva már az öreg Rujp unokája szerint három tojás volt.

Mutatta is a tojásokat, amint hallottam, a jegyző fiának, aki megbotráncozott a dolgon és azt mondta, hogy a gólya szent madár, annak a fészket nem szabad megrabolni.

— Hiszen tettem én oda helyettük másik tojást, — felelte a kis Rujp. — Három kaecatojást. Észre se veszi az a gólya, hogy nem a saját tojásán ül... Ezt meg majd kikeltessük a kotlóval...

A gólyatojások kikeltetése nem sikerült ugyan, aminek az oka az volt, hogy a két gyerek addig vizsgálgatta őket, míg szerencsésen eltörték a gólyamama azonban, úgy látszik, csakugyan nem vette észre a eserét, mert szorgamasan ült a tojásokon, míg a hím gondosan hordta neki a rétről a bókákat, szöcskékét és kígyókat, szóval a legfelségesebb nyalánkságokat.

Én az egész dolgot a jegyzőnek a fiától hallottam, aki nagyon kíváncsi volt, hogy mi lesz, ha kikelnek a kis kaecák és türelmetlenül leste a pillanatot, mikor a gólyák észreveszik, hogy milyen kurtalábú, laposcsőrű gyerekeket hoztak világra a pajta tetején.

— No no! — mondta az öreg Rujp. — Venéciában volt egy koresmáros, aki varjútojást tett a gólyafészkekbe, aztán rákövetkező évben a feleségének egy szerencsenygyereket hozott a gólya... Nem jó avval tréfálni...

— Hiszen Venéciában nem fészkel a gólya, Rujp bácsi!

— Nem fészkel? Már hogyné fészkelne. A kaecaszárnya kéményén két gólyafészket is volt... Láttam a saját szememmel. Meg a szerencsenygyereket is.

... Közben az történt, hogy az urasági kovácsnak házára csakugyan rászállt a gólya s a fekete-hajú, feketeszemű emberpárnak hozott egy olyan helyes kis vereshajú, kékszemű gyereket, amilyen

Menyasszonyi kelengyék

rumburgi vásznak, asztalneműek, törülközők, saját készítményű női és férfi fehérneműek jutányos árban kaphatók

FENDRICH IMRE cégnél, Budapest IV, Deák-tér 3. sz.

☛ Kelengyemegrendelések felvétele végett leutazik! ☛

Szeplős, májfoltos, pattanásos arcot
tünetmentesen szépe varázsol
„Miracle“ hámlasztó kúrájával

Pollák Sarolta kozmetikai intézete **Alapított**
Andrássy-út 38. sz. 1900 évben.
Vidékre a szert utasítással küldöm. (Prospektus.)

az egész faluban csak a tanítónak van kettő. Valószínűleg ezt is odaszánta harmadiknak, de hogy a tanító özvegy sorba jutott a télen, nem lett volna, ki gondolja az apróságot, hát — hopp! — belopta egy hajnalon a kovácsnéhoz...

No! lett ebből nagy eset.

Eleinte csak annyi, hogy egyik asszony a másiknak adogatta a kilincset a kovácsék ajtajában, kik mind azért jöttek, hogy az újszülöttet lássák. azután pedig ahol csak találkoztak egymással, csoportba verődve suszorékoljanak, kuncogjanak, kacarásznak az eseten, krumpliföldön, a disznóólak körül, a kútnál, meg ott, ahol, mindenütt.

A kovács kezdte észrevenni, hogy összesúgnak, összenevetnek a háta mögött s mikor a gyerek már lehetett úgy egyhetes, egy estefelé elhajította a műhelyben a kalapácsot, fölkapott egy vasrudat és vérbenforgó szemmel, leszegett nyakkal, — mint a bika, mikor öklelni készül — nekiindult a mesterháznak.

Az volt a szerenese, hogy a tanító éppen a kapuban állt és a csendőrökkel diskurált. Csakis így menekült meg, mert mikor a feldühödött ember se szó, se beszéd, ráemelte a vasrudat, azt ordítva: — Meghalsz kutya! — az egyik csendőr félrelódította a karját, a másik pedig gáncsot vetett a támadónak, úgy, hogy az egyszeriben elterült a földön. Akkor aztán rávetették magukat és mire föl-tápaszkodhatott, már meg is volt kötözve és vitték a „laktanyába“.

Nagyobb baj nem is lett a dologból, mert ahogy híre terjedt, hogy a kovács agyon akarta verni a tanítót, maga a jegyző úr elment az örsre, a kovácshoz, akit később a tulajdon anyja, az ánya meg a komaasszonya is meglátogatott. De járt nála a tiszteletes úr is, akit a tanító maga kísért el a kapuig és ott várta majd egy óra hosszat, amíg csak ki nem jött tőle.

Két napig nem engedték haza a kovácsot, csak harmadnap délután. A jegyző beszélt vele még egyszer, mielőtt útnak eresztették, de nem egyedül, hanem a napával.

— Na? Megnyugodott már a kovács? — kérdezte a jegyzőné az urát, aki éppen akkor fordult be a szobába, mikor a kovács elhaladt az ablak alatt.

A jegyző megtörölte a homlokát, mintha beleizzadt volna a nagy munkába, aztán mosolyogva sóhajtott:

— Meg, meg! Szegény ördög. Összehazudtunk mi ennek mindenfélét a világon, a rácsudálásról. Én még arra is megesküdtem, hogy Pesten a multkor egy asszonynak fókafejű gyereke született,

mert az állatkertben járt, az örsvezető meg azt hitette el vele, hogy az ő falujában a zsidónak egy kékúj lány született, mert az anyja kiöntött egy üveg kékítőt a padlóra... Fene ezt a számár tanítót, hogy mit kakukkol veres ember létére olyan helyen, ahol mindenki fekete...

A kovácsné már fennjárt, mikor az ura hazakerült. Megrémült szegény, hogy az embert meglátta, de mozdulni nem mert, csak magához szorította a kicsit, amint éppen szopott és úgy várta remegve, hogy mi fog történni.

Hát Istenem! Mi történhetett volna egyéb?

Az ember odament az asszonyhoz, lehajolt és megesókolta előbb a gyereket, utána meg a feleségét, aztán kezébe vette a kis vereshajú jószágot és akkor ahogy ránézett, egyszerre csak elkezdett nevetni, és ahogy nevetett, a könnyei hullottak, hullottak egyre s aztán mint aki nem bír magával, visszanyomta a gyereket az anyja kezébe, ő maga meg berohant a szobába, leborult az ágyra és olyan zokogásra fakadt, hogy alig bírták megjuhászítani.

Harmadnap kijött a tanító a majorba. Dologban jött, az urasággal akart beszélni, de útbajtette a kovácsékat, hogy megmutassa — amint mondta — hogy nem haragszik azért, ami történt.

Az asszonyra rá se igen nézett, a gyerekekre se, csak a kovácsal fogott kezet, amint szokta, aztán nézte egy kicsit, hogy az hogy veri ki egy tűzről a patkót...

A jegyző fia meg a Rujp-gyerek éppen akkor szaladtak végig nagy izgalommal a majorudvaron, a pajta felé:

— Kikeltek a kis kacák a gólyafészkekben. — ujságolta a jegyző fia a tanítónak, — tessék már nézni, mennyi gólya jött a csudájukra!

Csakugyan: a pajta fölött egész sereg gólya keringett, mintha már költözőben volnának, csak az anyagólya állt szomorúan a fészkek szélén és nézte a fiókáit, amelyeket azonban nem lehetett látni onnan alulról.

Az idegen gólyák röpködtek még egy darabig, aztán mint valami adott jelre, egyszerre csak leszálltak mind a pajta tetejére és elkezdtek kelepelni, olyan lármát csapva, hogy mindenki kigyűlt nézni, mi történik.

Hát furesa és szomorú dolog következett. Mert egyszerre csak megint fölkerelkedtek a gólyák mind, megint kerengtek egyet s azzal hirtelen, mint a villám, nekiestek a mozdulatlanul álló, szegény, ártatlan gólyaanyának és elkezdtek jobbról-balról tépni és vágni.

Az elítelt nem is védekezett. Se elrepülni nem

próbált, se visszavágni, csak összehúzta magát a csapások alatt, megrogyott, elesett s alig pár perc múlva véresen, ösze-vissza tépve, holtan lehullott a pajta tetejéről.

Olyan hirtelen történt az egész, hogy a megmentésére gondolni sem lehetett s az egész major népe megdöbbsent és ijedt csendben nézte a kegyetlen ítélet végrehajtását, amellyel a gólyatársadalom a házasságtörő asszonyt sújtotta.

Az anya után a becsempészett gyerekekre került a sor; ezeket már csak éppen hogy legurították a fészekből; szegénykék ott zúzódtak halálra a kemény földön. Most még a fészek volt hátra, a megfertőzött hajlék, amit szintén szét dúltak s mikor azt is leszórták a tetőről, akkor megint megszállt az egész csapat a pajta tetején, megint kelepelt egy sort, aztán felkerekedtek és elrepültek mind, az idevaló hímgólyával együtt, amely, nem tudni, hol talált vigasztalásra.

Mindenki fel volt háborodva. A jegyzőgyerekek sírt és kétségbeesésében nekiment a Rujp-gyerekeknek, azt ordítva közben:

— Ügy-e megmondtam, hogy nem szabad a gólyafészkekhez nyúlni! Ügy-e megmondtam!...

És ütötte a megrémült kölyköt, ahol érte.

A ianító sápadt volt, mint a fal és remegő kezéből kihullott a dohány fele, amint cigarettát próbált sodorni. A kovácsné félig ájultan, az anyjára támaszkodva, támolgott be a házba; kilelte szegényt a hideg, úgy hogy doktort kellett hozzá hívni.

A major asszonynepe összeröfönt:

— Hát ilyen komisz állat a gólya? — mondogatták. — No! nem csoda, hogy kígyót eszik, de agyon is kellene lőni, ahol csak egy akad...

Csak a kovács volt derült és vidám:

— Lám csak! — mondta, — majd én is így jártam, mint az oktalan állat, hogy az ártatlant bántottam volna, ha szerencsémre ott nincs az a két csendőr... Hejnye! Hejnye! Az ártatlant vertem volna agyon... Azt én... az ártatlant!...

Azóta nincs gólyafészek a pajtán. Rujp bácsi azt mondja, nem is lesz többet... Pedig ő tudja, mert Venéciában megtanulta a gólyatörvényt is.

KIS GYEREK.

*Kis gyerek olyan, mint a kis csibe:
ha szóltan bámul a nagy semmibe,
ha csak ballag, vagy megül egy helyen,
baja van annak, itt rá a fejem.*

AZ ESZTENDŐK.

*Az esztendők, mint gyöngyök, elperegnék.
Hiába szólsz az embereknek,
hogy fűzzék fel a szeretet fonalára...!
Nem hallgatnak az öregek szavára.
...Kinek a kára?*

Koronghy Lippich Elek.

II. ORSZÁGOS RECEPVERSENY

9. **Narancshéjas teasütemény.** 10 dkg narancshéj, 10 dkg dió finomra vágva, 6 dkg liszt, 16 dkg cukor, 1 deci tejszínnel jól összekeverve. Kiviaszközött tepsibe egy kávéskanálnyit teszünk, rumos kézzel ellapítjuk, sütőbe tesszük. Ha megsült, egyenkint kiszedjük és az alját esokoládéval bekenjük, kis ideig száradni hagyjuk.
Boross Dezsőné, Budapest.

10. **Módi tészta.** 15 dkg vaj vagy 12 dkg zsír, 24 dkg liszt, 8 dkg porcukor, egy egész tojás. Ezt a gyúrotáblán puha tésztának kidolgozzuk, tepsibe tesszük és a kezünkkel szétnyomkodjuk. — *Töltelék:* ¼ kg gesztenye vagy fehér babot megfőzzük jó puhára, átpasszírozzuk és 20 dkg porcukrot, 1 esomag vaniliás cukrot, 3 tojás sárgáját, ezt jól eltrejbolni, esetleg, ha nagyon sűrű, egy kis tejet önthetünk hozzá. A töltelék a tésztára tesszük és félig megsütjük, azután kivesszük és a 3 tojás kemény habjába 20 dkg porcukrot teszünk kanalankint, de nem egyszerre, azután a tésztára tesszük és még vagy 15–20 percig sütjük.

Dr. Fischer állatorvosné, Sárospatak.

11. **Stefánia-torta.** 10 tojás fehérjét kemény habbá verünk, ha kész, bele jön 25 dkg vaniliás cukor, 25 dkg héjasan őrölt mandula, 1 evőkanál zsemlyemorzsza (liszt semmi). Ezt kisütve, tortasütőben kettévágni. A következő töltelékkel töltjük: 6 tojás sárgáját 6 evőkanál cukrral tűzön vagy gőzön megfőzni. Hozzáadunk 2 db tejben felmelegített esokoládét és ha kihült, 10–12 dkg jól kikevert vaját. A kettévágott tortát megtöltjük és ezzel a krémmel egészen be is vonjuk. Most pörkölt, hosszúra vágott, héjától mentes mandulával, melyet én kevés, azaz egy kávéskanál porcukor közt szoktam megpörkölni, az egész tortát beszórujuk. Szép és elsőrangú tortát nyerünk.
Vargha Józsefné, Dombóvár.

12. **Narancstorta.** 6 tojás sárgáját, 4 egész tojást és 10 dkg vaját habverőüstben forró gőz felett jól elkavarunk. Egy egész narancsnak a héját 10 kanál porcukorral jól eldörzsöljük és belekavarjuk mindaddig, amíg sűrű, habos nem lesz. Azután levesszük a tűzről, kanállal belekavarunk még 6 dkg lisztet és 5 dkg olvasztott vaját. Ezt a keveréket két egyforma részre osztva, tortaformában megsütjük. Ha kihült, a következő krémmel töltjük meg: Másfél narancsnak a levéből, 3 tojás sárgájából, késhegynyi lisztből és két evőkanál vaniliás cukorból a habverőüstben lángtűzön folytonos keveréssel sűrű krémet kavarunk és hűlni hagyjuk. Ha teljesen kihült, megtöltjük vele a tortát, kívül is bevonjuk vele és cukrozott narancsszeletekkel díszítjük.

Bálint Sándorné, Nyiregyháza.

13. **Diófelfúj.** 12 dkg finom tört diót 18 dkg porcukorral és 7 tojás sárgájával habzásig keverünk, hozzáadunk 5 tojás kemény habját, fél kifli morzsáját, kevés narancs-citrom héját összekeverni, kikenő formában 1 óra alatt lassan megsütjük.
Ináncsi Józsefné, Szolnok.

14. **Tirolai kenyér.** 14 dkg törött mandulát és 14 dkg cukrot 3 egész tojással elkeverünk, kevés citromhéjat reszelünk bele s végül 5 evőkanál átszitált zsemlyemorzsát adunk hozzá. Hosszúkács formában kisütjük s ha kihült, szeletekre vagdalkjuk.

Dr. Varga Mátyásné, Jászberény.

15. **Teatészta sonkával.** Tegyük deszkára ½ kg lisztet, 3 tojás nagyságú vaját, ½ kávéskanálnyit sőt és annyi tejfölt, amennyivel a tésztát kissé keményesésként össze lehet állítani s gyúrjuk 6–7 percig. Azután későfoknyi vastagra nyújtjuk ki, szaggassunk belőle kis

kiflihez való darabokat, ezeket töltsük meg darált sonkával, de a sonka közé kevés kövéres részt is tegyünk, hogy sem túl száraz, sem túl zsíros ne legyen. Tojással megkenve, tepsi-be rakjuk, szép sárgára gyors tűznél sütjük.

Váradai Béliáné, Hatvan.

16. **Cukrozott narancshéj.** 4 nagy narancs vastag héját szép darabokra vágjuk, egy tálban hideg vízben 30–36 óráig áztatjuk. A vizet háromszor megújítjuk, azután tiszta vízben puhára megfőzzük, leszűrjük, 35 dkg cukrot kevés vízzel szirupnak megfőzzük, a leszűrt héjat beletesszük, ¼ óráig kavarva forraljuk és félretesszük. Másnap újra feltesszük és lassan addig főzzük, míg a szirup elfogy. Egy tányéron finom kristályecukorban meghempergetjük és fehér papíron szárítjuk.

Biernáczky Hermanné, Budapest.

17. **Csokoládészeletek.** 1 evőkanál zsír, 1 tojás, 25 dkg cukor, 25 dkg liszt, 4 dkg kakaó, 1 kávéskanál szódabikarbóna, ¼ liter tej, vanília, ezt tálban összekeverjük, kiszírozott tepsibe öntjük, lassú tűznél sütjük. Sütés után vékony szeletkékre vágjuk, kettőt ízzel egymásra helyezünk. Esetleg mázzal is vonhatjuk.

Doma Antalné, Budapest.

SAJTSZÜKSÉGLETÉT legolcsóbban a termelőnél szerzi be.
Elsőrendű kövér **3 KG.-os karikákban 38 000 KOR.**
óvári sajt kilogrammonként
csomagolás, postaköltség és forgalmazói díj beszámításával. Megrendelhető:
MANNINGER E. tejüzem, Rabcakapl, u. p. Markotabödöge, Győr megye

MIT FŐZZEK EBÉDRE?

Nagypéntek: Keménytojás, túró, ostseehéring.
Nagyszombat: Tejleves, mákosmetélt, vajjal készítve.

Húsvét vasárnap: Friss champignon-leves tojásos haluskával, tejfellel, kárfiol vajjal, rántottbárány francia burgonyasalátával, narancstorta, alma. Feketekávé. (A férjurnak egy félliter borocska.)

Húsvét hétfő: Spárgaleves tejfellel, tojással, sült bárány sült burgonyával, fejessalátával, csokoládépite, narancs. (A locsolás kedvéért — belső öntözésre a kis családnak egy liter kerti bor ásványvízzel.)

Kedd: Köménymagos leves, sonkáskoeca.

Szerda: Húsleves csigatésztával, főtt marhahús ecetes tormával, szalvétagombóc.

Csütörtök: Káposztaleves kolbászaprítással, alma-pongyolában.

Minőségben, árban utólérhetetlen

HEILIG harisnyháza
Vidékre utánvétellel küldök.
A meg nem felelő árúért a
pénzt visszatérítem.

BUDAPEST VII, KAZINCZY-UTCA 7. SZ.

Krisztus a tengeren.

A franciák nemrég elhunyt nagy írója, Anatole France, megható történetet mondott el a tengerparti halásznép életéből. Óriási vihar dühöngött. A nagy hajók és a kis bárkák pozdorjává roncsolódtak. A szerencsétlen halászok a háborgó hullámok közt lelték sírjukat.

A falucska asszonya, vénje kétségbeesetten állt a parton és tehetetlen ügyefogyottságban zokogva tekintett a megvadult elemekre. Egy fehértarajos hullám valami emberalakot ringatott. Kifogták s bámulva látták, hogy az Üdvözítő volt, töviskoszorúval a fején, sebeiből vérezve, széttárt karokkal. Keresztjével együtt sodortatott a vízbe, de a szögek meglazultak s a kereszt levált, eltűnt.

Truphème plébános a templomba szállította a becses leletet, tölgyfából keresztet ácsoltatott, rászögeztette az Üdvözítő alakját és a templomban fölállítatva, nagy ünneppel föl is szentelte.

Nagy volt ámulása, amikor másnapra yirradva a templomba ment és a keresztfát üresen találta s Krisztus, kitárt karokkal, a főoltáron feküdt. Az öreg pap látta, hogy csoda történt s díszesebb keresztet, fekete ébenfából valót készíttetett. Megisméltódott az első eset: a Megváltó az új keresztjét is elhagyta, hogy visszafeküdjék az oltár patyolatterítőjére.

Híre ment a csodának. Mindenfelől sereglettek a hívők és ömlöttek az adományok. Olyan sok pénz gyűlt össze, hogy a plébános vertarany-keresztre szögeztethette a tengerről jött Üdvözítőt. Ez azonban arról is leszállt és elfoglalta helyét az oltáron.

Nagy volt a főtisztelendő úr zavara. Tépelődött, mitévő legyen, amikor egy falusi legény azzal a hírrrel jött, hogy a dagály partra vetette a talált Krisztus eredeti keresztjét. Nem az volt, hanem egy tönkrement bárkának két deszkája, melyeket keresztalakban tartott össze egy-két szög.

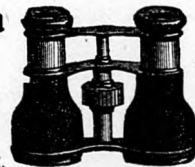
Truphème atya gondolt egyet: a templomba vitette a roncsokat s ráerősítteté Krisztust. És íme, az Úr nem szállt le többé. Megmaradt a szegényes keresztben, karjait áldólag tárta ki és fájdalommas arca szelíden tekintett alá, mintha mondaná:

— *Keresztem az emberek összes szenvedéseiből készült, mert én valóban a szegények és boldogtalankok istene vagyok!*

Ez jut eszünkbe, amikor most, a nagyhéten, Krisztus keresztre feszített alakjára emeljük tekin-

Calderoni és Társa
látyszereszek
Budapest V, Vörösmarty-tér 1.

Látcsövek, szemüvegek, orrcsüptetők Zeiss-és Göz-üvegekkel. Barometerek, hőmérők.

tetünket. És amikor szegénynek, nyomorultnak, boldogtalannak érezzük magunkat, áhítatos megnyugvás tölti be szívünket, lelkünket, mert hiszen az emberiség szenvedéseinek tengerén eljön hozzánk a Megváltó, szeretettel tárja felénk karjait és a haláltusában vonagló ajkai bátorítólag suttogják a szent ígét:

— *Feltámadunk!*

Virágfélék magvetése.

A kerti díszmák (Papaver). Az egynyári díszmák magvát februártól ápriliséig, azután augusztus—szeptemberben is lehet vetni szabadba. Az apró magot csak nagyon vékonyan takarjuk alá. A mag 10 nap múlva kikel. A kiritkításkor 25—30 cm távolságot adjunk a növényeknek. Virágzás június—júliusban következik be. Az évelő díszmák-fajták magvát könnyű, de jó földdel elkészített palántásba vetjük május—júniusban. Mintegy héttel később kel ki, mint az egynyárinak magva. A palántákat cserepekbe tüzeljük át. Minthogy azonban minden mák alig tűri az áttüzelést, ezért gyökfölddel emeljük ki a palántákat. A cserepekben októberben ültetjük ki állandó helyére 50—60 cm-nyire egymástól.

Az őszi rózsza (Aster chinensis fl. pl.). Az őszi rózsza megelégszik minden jobb kerti földdel, amely nem kötött és jó porhanyóra el van készítve. Magva vethető április—májusban a szabadba is. Ám többnyire hidegágyba vetik március—áprilisban, szüntén sűrűn (mert a legfrissebb mag között is számos csiránélküli mag található). A mag, melyet mérsékelten, tehát nem mélyre takarják alá, rendes körülmények között 15—22 nap múlva ki fog kelni. A már 2—4 levéllel bíró magpalántákat palántásba tüzelik át. Ez az áttüzelés azért fontos, mert ha utána megeredtek, dús rostgyökérzetet hajtanak és a kiültetést jól elviselik. Mielőtt ki akarjuk ültetni, alaposan megöntözzük, hogy kiemelésük alkalmával üdék maradjanak és apró rostgyökereik le ne szakadjanak. Május elején kiültethetők a palánták, a fajta fejlődése szerint 25—50 cm-nyi távolra egymástól.

Italok.

Narancs-likőr. 4 narancsnak a külső sárga héját vékonyan lehámozzuk és egy liter 95°-os szeszben 4 napig állni hagyjuk s közben egypárszor felrázzuk. Ezután másfél liter vízben $\frac{3}{4}$ kg cukrot szirupnak főzünk s mikor kihűlt, összevegyítjük a narancsszesszel és itatópapíron átszűrjük.

Vanília-likőr. 4 itec pálinkát, 2 itec édes tejsűrűt, 1 lat kosenillát, 1 lat aprított vaniliát, másfél font cukrot, ezeket összekevervén, hagyd egy palackban 14 napig meleg helyen állni, azután csepegtesd át itatópapíron, készen lesz a likőr.

Közli: *Bálint Sándorné*, Nyiregyháza.

ANYÓKA.

Tityeg-togyog a jó öreg anyóka

„Milyen friss” — szólok (Tőlem ez csak móka)

És ő hiszi... Mily furcsa egy dolog:

már szaporáz — s hálásan mosolyog.

K. L. E.

HUMOR

A tómondat.

A tanító felszólítja Pistikét, hogy mondjon egy egyszerű tómondatot.

— A kutya ugat — mondja Pistike.

— Helyes, na most te mondj egyet Lajoska.

— A macska nyávog.

— Nagyon jó.

— Na, Mórica, most te mondj egyet, de valami szépet.

Mórica gondolkodik egy kevéssé és így szól:

— *A halottkém hegedül.*

Megfelelt.

Dávidka a hittanból azt a részt tanulja, hogy az Isten az első nap ezt alkotta, a második napon azt.

— Hát aztán — kérdi a tatája —, tudod-e, mit jelent az, hogy: *alkotta?*

— Hogyne tudnám — feleli Dávidka.

— Hát mi az?

— Az azt jelenti, hogy ha én bemegeyek egy özetbe és ott kérnek egy héringért 1000 koronát és ideadják ütszáz koronáért — akkor én *alkodtam!*

Lehetetlenség.

Tanító: Miért némák a halak?

Salamon: Ez megvon egy kérdés! Próbálna a tanító úr a víz alatt beszélni!

Andriska.

Az új falusi rendőrnek egy foglyot kell a legközelebbi városba kíséreni. Nyugodtan mendegéltek az országúton, egyszerre csak a szél lefújta és elvitte a fogoly kalapját.

— A kalapom — kiabálta a fogoly —, engedje meg, hogy utána fussak.

— Hogyne, te gazember — szólt a rendőr —, utána szaladni és aztán nem visszajönni... Majd itt maradsz szépen és én futok a kalap után.

Hajótöröttek.

Két paksi hitsorsos a tengeren hajótörést szenvedett. Órákon keresztül küzdöttek a haragos hullámokkal egy szál deszkába kapaszkodva. Az egyik már nem bírta tovább és végső kétségbeesésében így kiált fel:

— Édes, drága jó Istenem, ha megszabadulok innen adok...

Ebben a pillanatban a másik paksi ember rászól:

— Salamon, várj, ne kösd meg az üzletet, száraz földet látok.

Földrajzórán.

A tanító magyarázat közben rámutat az ujjával a térképre és így szól:

— Na, te svindler Mórica, mondd meg, mi ez?

— Kérem, tanító úr, az egy piszkos ujj.

OTTHON, HÁZI ÉS CSALÁDI TANÁCSADO

A bársony felrészítése. Ha megázás következtében a bársony megkeményedett vagy nyomás által tükröt kapott, igen könnyen helyre lehet a hibát hozni. A baloldalát meg kell nedvesíteni és egy felállított forró vasalón végighúzni. A forróság által a víz gőzzé válik, átjárja a bársonyt és ennek összeragadt finom szálait ismét szétválasztja. Nagy hiba volna a bársonyt vasalni. Ha a fekete bársony megszurkült, visszakapja eredeti színét, ha apróra vágott hagymával megdörzsölik.

Aranyozott fatárgyak tisztítása. Az aranyozott fatárgyak szappanos vízzel vagy ammoniákkal megáztatott ruhával tisztítandók meg, ez utóbbi esetben azonban a tárgyat vízzel gyorsan le kell öblíteni. A füst által beszenyezett tárgyakat pálinkával tisztítjuk meg.

A szobák dohos szagának megszüntetése. Sokáig esukva levő szobákban néha igen kellemetlen dohos szag terjeng, mely a szellőztetés dacára sem múlik el. Ilyen esetben tüzes parázzsal telt lapátra néhány kánnnyi frissen pörkölt és darált kávé szórunk és befűstöljük vele a szobát, természetesen az ablakot és ajtót jól betéve. Egy félóra múlva kitarjuk az ablakot és ajtót és hosszabb ideig léghuzamot idézünk elő.

Bundák, prémekek, ruhaneműek nyári gondozása. Az értékes prémfélék, bundák, boák, karmantyúk levegőjárta, de sötét helyen és elég távan helyezendők el. A por behatásától megóvandók és ezért gyakori kiporolásuk, kefélésük, fésülésük és szellőztetésük ajánlatos. Az illatos szerek, dohány, pézsmá, a régi levendula ritkán menti meg a ruhát a melyok pusztításától. Legjobb terpentinnel áztatott papírosszeleteket rakni a ruhák közé. A legbiztosabb azonban a megőrzendő tárgyakat előbb sósvízbe áztatott s azután jól megszáritott vászonlepedőkre göngyölíteni. Igen jó konzerváló szer az égetett timsó is, melynek porával a prémekek behintendők. A naftalin is kitűnő hatását.

ULICA*

Bodor Aladár verse.

Hej, hol a gazda? jön-e élélem?

...Kitorve az ajtó az utcaközépen.

Hol az asszony? ... A tűzhely szétdőlvén a konyhán.

Vér ulvad a párnán, kihasított dunghán.

Legényfia volt-e? ... A pajta is égve,

Égett állat hullt a vályú élébe.

Hajadon leánya? ... Vérző szívű Mária

Szívetájt berúgva, a belső szobába'.

Holt itt a jelen. S a jövő? a jövő?

Égett kicsi böleső, kicsi árva cipő.

Oh ember, elárvult, van-e még itt hited?

...Hűsz ágyú üvölt föl Ulica felett.

* Mutatvány a szerző „Töredelem” e. könyvéből.

Keresztrejtvény.

A keresztrejtvény lényege abban áll, hogy a fekete kockákba betűket írunk, úgyhogy azok úgy a vízszintes, mint a függőleges irányban értelmes szavakat alkossanak. A számok mindig az illető szó kezdetét jelölik a meghatározott irányban. A fekete kockák választják el az egyes szavakat egymástól.

Pályázhatsz e lap minden olvasója; a megfejtések a borítékon „Keresztrejtvény” megjelöléssel a Gazdasszonyok Lapja szerkesztőségébe (Budapest, VII, Dohány-utca 77, I. em. 15) küldendők legkésőbb április 30-ig. Kiosztásra kerül három díj: 1. 25 kg nullásliszt, 2. 10 kg cukor, 3. 5 kg cukor; a borítékokat a határidő elteltével egymás után felbontjuk, az első hibátlan megfejtő kapja az első díjat stb., ezenkívül mindenki, aki a rejtvényt helyesen megoldja, egy tubus kitűnő Ebaga Toilette-Crème-t kap. Az eredményt lapunk május 14-i számában közöljük.

◆	1	2	3	◆	4	5		◆
6	◆	7		8			◆	9
10	11	◆	12			◆	13	
14		15	◆		◆	16		
◆	17			◆	18			◆
19			◆	20	◆	21		22
23		◆	24		25	◆	26	
	◆	27				28	◆	
◆	29			◆	30			◆

Vízszintes sorok:

- 1 éjjel dolgozik
- 4 fehérnemű
- 7 hashajtó
- 10 háziállat
- 12 gyarmatarú
- 13 az utakon hever
- 14 testrész
- 16 a méhek háza
- 17 disznóval együtt emlegetik
- 18 tenyészállat
- 19 a nők nem vallják be
- 21 belőle csinálják az ópiomot
- 23 vért tartalmaz
- 24 haza
- 26 folyadék
- 27 a Purgó gyártója
- 29 fiatal lányok álma
- 30 minden állatban van.

Függőleges sorok:

- 2 ami nem törött
- 3 víz van benne
- 4 nyögnek alatta
- 5 indulatszó
- 6 főzelék
- 8 így nevezi a költő a reggelt
- 9 aki nem egyedül él
- 11 katonának erénye
- 13 merítenek vele
- 15 ital
- 16 pórul jár, ha elfogják
- 19 elem
- 20 kifutó fiú
- 22 fontos használati tárgy
- 24 nem jó, ha fáj
- 25 kétféle van
- 27 ruhánál kellemes
- 28 ígehatározó.

PURGO BAYER

A LEGMEGBÍZHATÓBB ÉS LEGENYHÉBB HASHAJTÓ
mint
SOVÁNYÍTÓ-SZER

esténként 1 szem korlátozza a belekben a tápanyagok hosszú időzését, bőséges felszívódását és kihasználását anélkül, hogy hónapokon át szedve is ártalmatlanná válnék.

SIDOL A LEGJOBB
FÉM-TISZTÍTÓSZER
MINDENUTT KAPHATÓ.

DIVATLEVÉL

Nagyságos Asszonyom!

A napokban egy párizsi hölgyismerősömtől érdekes levelet kaptam, amelyből néhány sort itt közlök:

„...Mellékelve küldöm a legdivatosabb párizsi

tavaszi divatkreációkat pár soros magyarázattal:

1. Fekete bársonyruha, arany hímzéssel és arany övvel. Alsója fekete fényes selyemből készül. Párizsban nagyon divatos és magas, karsú fiatal hölgyeknek nagyon jól áll.

2. Fehér ruha, nyaknál színes, kék hímzéssel.

3. Drap, tarka hímzéssel díszített ruha, öve a hímzés színével egyező.

4. Világoslila ruha, sötétlila díszítéssel.

5. Zöldselyemruha, ezüst díszítéssel. Kazak alsóruhája egy árnyalattal sötétebb.

Egyébként a tavaszi divat itt Párizsban nem sok meglepetést hozott, ha csak azt nem, hogy a tavalyi pompázó díszítések kora lejárt.

A ma divata az egyszerűség. A frizura, a ruha, a fehérnemű minden egyszerű.

Igaz, hogy ez az egyszerűség sokszor többre kerül, mint a legtarkább öltözet. Ugyanis az anyag mintázatában olyan gazdag tobzódás van, mint a legszeccesziosabb festményen.

Ezek a ruhaanyagok pedig igen drágák. Ilyenformán elhihető, hogy a mai férj azon sopánkodik, hogy felesége öngyásága egyszerűen jár.

Eddig szól a párizsi divatlevél, amelyből Nagyságos Asszonyom elképzeli, hogy milyen lenne új húsvéti ruhája — ha nem a magyar szanált világban élne.

Kezét csókolja

Bőjtke Etelka.

Legújabb párizsi kreációk.

Idegent — az idegenek!

BRÁZAY Magyar Királyné Víz
a magyar asszony illatszere!

PAPLANT, MATRACOT ruganyos ágybetétet a legjobb kivitelben és a legolcsóbban készít
Göbös Gábor paplanosmester
Budapest, I. ker., Koronásr-utca 8. szám. Krisztina-tér mellett.

Piros tojásra való versikék.

*Öntözzön meg, aki szeret,
Csókot adok tojás helyett.*

*Húsvéthétfőn fogy a sonka
És leesik sok lány kontya.*

*Megöntöztél angyalom,
Piros tojás jutalom.*

AFORIZMAK

„A házasság csak az első húsz-huszonöt esztendőben kellemetlen, később az ember megszokja.“

„Edd a halat, míg friss; add férjhez a lányodat, míg fiatal.“ (Dán közmondás.)

„A házasságok többnyire csendben keletkeznek és a lárma reá csak azután következik.“

VÁROM A JÖVŐT.

*Lelkemben új álmok, új tüzek égnak,
Új hitek, új dalok törnek az égnek,
A Jövőt várom,
Szivárvány-szárnyon,
Pirosló virradat, ragyogó álom.*

*Hiszem, hogy szent szava világgá zendül,
Hiszem, hogy könnyázott földünk megrendül,
Kínjaink múltak,
Szent tüzek gyúlnak,
Zord homlokunkon a redők simulnak.*

*Hiszem, hogy mosoly kél a szürke légbé,
Új lángok lobognak a magyar éjbe.
A Jövőt várom
Arany batáron,
Sugárzó virradat, kacagó álom.*

*Új Jövőt, szebb Jövőt remegve várok,
S ha eljő, részegen felé kiáltok:
Hozsánna néked,
Új magyar Élet!
Mi aljas, galád volt, mind semmivé lett.*

KALMAN LASZLO.

Leánykák, 9—14 évesek, július—augusztus hónapokra keresztény uri családnál teljes ellátás és felügyelet mellett német, francia, angol és orosz társalgásban is részesülhetnek. Zongoraórák is e családnál vehetők. Előzetes kölesönös megismerkedés kívánatos. Bővebbet: Schumacher, Tatatóváros.

Kovács és Rabong

úri és női divatszalon

BUDAPEST VI, VÖRÖSMARTY-UTCA 41.

Készítünk előnyös árban és feltételekkel úgy férfi-, mint női ruhákat.

Divatkreációk
műveszi kivitelben.

KONYHAKERTÉSZET

A vetemények gondozása.

Hogy veteményeink kellő fejlődését biztosítsuk, szárazabb időjárásakor kiváló gondossággal kell azokat öntözgetnünk. Az öntözés idejére nézve általános szabály az, hogy kora tavaszkor és késő ősszel, mikor még, vagy már derektól lehet tartani, a hajnali órákban, nyáron át inkább az esteli órákban (vagy este is és kora reggel is) öntözzünk. Az öntözésnek azonban elég bőnek, mélyrehatóknak kell lennie, mert a felszínes öntözés rosszabb a semminél, táplálékot kereső gyökereket a föld felső rétegébe csalogatja s itt a nap forró sugarai teljesen kiégetik, kiszáradják azokat. A kerti öntözés aszerint, amint főképp a gyökér táplálkozásának elősegítése, vagy a levélzet felüdítése a célja: vagy a gyökérre a locsoló csövével, vagy a levélre felülről a locsoló rostájával történhetik. Gyökérben (tehát a locsoló csövével) kell öntöznünk minden frissen kiültetett csemetét vagy palántát, nevezetesen a káposztaféléket, paprikát, paradicsomot, dinnyét, tököt; rostával öntözhetjük a melegágyat, a zöldségféléket, uborkát, retket, salátát; de ez utóbbit csak addig, míg nem fejes, mért ha még ekkor is felülről locsoljuk, könnyen kirothad. Szárazabb időjárásakor azon fiatal csemetéket és rózsatöveket is meg kell öntöznünk, melyeket nem régiben nemesítettünk.

Az öntözés mellett a gyom irtása a legfontosabb kerti teendő egész nyáron, mert az erősebb fejlődésű paraj, dudva a finomabb veteményeket elnyomja s táplálékukat elszívja; de a gyomirtás mellett elkerülhetetlenül szükséges a föld felporhanyítása, kapálgatása is, mert a megkeményedett kérés talajt nem járja s a növényt táplálkozásában nem segítheti: a nedvesség, levegő, napsugár. — Némely növények a nyár folyamán kötözésre, karózásra szorulnak. Össze szoktuk kötözni pl. a magától össze nem boruló saláta leveleit; karózni szoktuk a mának hagyott növényeket, némely borsó- és babfajokat; ez utóbbiak gyöngébb, ágas-bogas karókkal is megelégszenek s arra maguktól is felkapaszkodnak. A paradicsom azonban már erősebb karókat kíván, melyekhez a paradicsom-bokrokat hánccsal kell hozzákötözni. Karózás alkalmával a paradicsomot meg is kell kacsolni, azaz alsó mellék-hajtásait ki kell tördelni, hogy koronáját és gyümölcseit szebben fejlessze és korábban érlelje. A dinnyével is hasonlóképp járunk el, csak hogy ennek középső szív-hajtását csipjük ki, hogy termő, mellékindák hajtására készteszük.

HÍREK

Nevezetes húsvéti tojások. A középkorban, mikor a böjtöt kérlelhetetlen szigorral kellett megtartani s mikor még a tojásévés is bűn volt, mindenki türelmetlenül várta a húsvétot, hogy összeszáradt gyomrát szép barnára sült tojáslepénnyel megengesztelje. A nagy nap reggelén a fölhasználandó tojásokat a templomban megszenteltették s ez alkalommal egy-egy darabbal megajándékozták barátaikat és ismerőseiket. Ez a szokás gyorsan elterjedt, az egyszerű nyers tojás azonban lassankint háttérbe szorult s helyét díszesen megfestett héjú tojások foglalták el. Később a húsvéti tojások terén nagy fényt üttek s azokat a tojásokat, melyeket XV. Lajos osztogatót, néha a legnagyobb művészek díszítették finom miniatűrökkel. A természetes tojásokat lassankint kiszorították a cukorból és csokoládéból gyártottak. Mint minden, lassankint ez a divat is szélsőségbe csapott át. Egy angol lord pár évvel ezelőtt egy hatalmas tojást készíttetett csokoládéból menyasszonya, egy délamerikai milliárdos leánya számára. A tojás három méter magas, másfél méter széles volt s ezer font cukorkával volt megtöltve. E téren azonban a rekordot az a gazdag idegen érte el, aki egy párizsi színésznőnek, egy fából készült óriási tojásban, melyet hat ló húzott egy nagy kocsin, kétlovas fogatot küldött. A bakon még kocsis is ült.

KONYHATITKOK

Hal főzése. A halnak, hogy ne főjjen szét, egy óra hozzáig beszóva kell állnia.

Kemény tészta. A gyúrt tészta, ha keményen szeretjük, sohasem vízzel, hanem tejjel készítjük a tojás pótlásához.

Öreg baromfi húsát porhanyóssá tehetjük, ha sütés vagy főzés előtt sódávízzel leöntjük.

Régi burgonya főzése. Egészen friss ízű lesz a régi burgonya, ha este meghámozva, éjszakára hideg vízbe rakjuk, másnap friss hideg vízben felforraltjuk, ezt róla leszűrve, új forró és megszózott vizet adunk rá s abban puhára főzzük.

Mivel tisztítjuk a jégsekreányt? Mangánsavas kálival. Előbb azonban erős szóda- és szappanlúggal minden részét kisikáltatjuk, többször leöblítetjük. Csak ezután mossuk meg az erős mangánoldattal. Utána hideg lemosás jön, szárítás és szellőztetés. Így a legromdább jégsekreány is hamar jóillatú lesz.

Mivel pusztítjuk el a hagymaszagot? Kézen, késeken, tányéron kellemetlen ez a szag. Rögtön el kell távolítani. Mindent, amit vöröshagyma érintett, meg kell dörzsölni sóval meleg helyen.

HEVES FIÚ.

*Heves fiú! A piros vére forr,
No, majd elbánik véle is a kor.*

*A nagy tűzből marad majd kicsi pernye,
hogy a seprő az útból elseperje.*

K. L. E.

Szavazzunk!

Lapunk rövid, de diadalmas pályafutása alatt többször tapasztalhatta a mi kifinomult ízlésű, megértő olvasóközönségünk, hogy az első lépéstől fogva csak egy cél lebegett szemeink előtt: szépet, jót, léleknevesítőt, hasznosat adni. Munkatársaink lelkes gárdája minden lehetőt megkísérelt, hogy minden szó, amely lapunk hasábjain megjelent, méltó szellemi táplálékot nyújtson az igazi magyar úriközönségnek. Irodalmi, gazdasági, divat- és konyha-rovataink lelki felfrissüléssel és hasznos jó tanácsokkal szolgáltak, vezércikkeinkben keserű fájdalommal mutattunk rá azokra az égő sebekre, fájó problémákra, amelyek annyi kegyetlenséggel marcangolnak bele az életünkbe... Hittel és bizalommal emeltük fel a Gazdasszonyok Lapja hófehér lobogóját és most büszkén és boldogan kiáltjuk: nem csalódtunk!

Nem csalódtunk: mert a mellettünk álló olvasótábor a legkedvesebb, a legmegértőbb, a leglelkesebb! A mi szépséges úriasszonyaink voltak mindig a legkitartóbb munkatársaink az indulás válságos harcai közepette is. Elhalmoztak bennünket meleg, biztató sorainkkal, amelyek úgy hatottak reánk, mint oázis a sivatagon. Talán csak költményben tudnánk méltón kifejezni azt, amit irántuk érzünk... Köszönet... minden drága betűért örök hála és köszönet!...

Most ismét kéréssel fordulunk olvasótáborunkhoz. Azt hisszük közös a cél: jobbá, tartalmasabbá tenni a lapot! Tehát: szavazzunk! Mindenki, akinek van valami életrevaló ötlete vagy kifogása lapunk tartalmával kapcsolatban, ne sajnáljon néhány csepp tintát és írja meg azt hófehér kaecóival. Írja meg: mi hiányzik és mi fölösleges lapunkban, mi az, ami a magyar úriasszony érdeklődésére joggal tarthat számot. Minden sort, minden eszmét örömmel és szívesen olvasunk végig. Rajta tehát hölgyeim! A szavazás megkezdődött! Mi pedig ígérjük, hogy még bensőbb, még hívebb barátai leszünk az olvasónak, mint eddig voltunk.

Hazafias üdvözlettel és kezesókkal

• a Szerkesztőség.

BAROMFIUDVAR

A baromfiak betegségei.

A tyúkok és pulykák leggyakrabban a tetvesség miatt szenvednek. A tisztátalanul tartott ólakban egy gombostűhegy nagyságú, tyúktetű név alatt ismert kicsi élősködő szokott elszaporodni, mely leginkább a tyúkfélék fejét, nyakát és szárnyait lépi el s az állatot halálra kínozza. Az állat eme részzeit halzsírral kell bekennünk, ettől az élősködő elpusztul.

tulnak. Egy másik veszedelmes élősködő a tyúkféléknek, mely a szennyes ólakban nagyon elszaporodik, az óvantag, mely a ludat és kacását is nagyon megtámadja. Ez egy gombostüfej nagyságú kullancsszerű fekete állatka, mely a megtámadott baromfit vérenek kiszívása által sorvasztja. A hamu- és porfürdőben a tyúkfélék könnyen megszabadulnak tőle; de azért a beolajozás itt is hasznos. Mindkét élősködő kipusztítására alaposan ki kell az ólakat tisztítani t. i. kimeszteni és bürok-, üröm- és töklevéllal erősen kifüstölni, az ülőrudakat újakkal kell felcserélni, a földet erős lúggal felöntözni s hamuval behinteni.

Emésztési rendetlenségek esetében a baromfiak eledelét változtatni kell, ha bajuk a sok zöld eledeltől van, száraz, szemes eledelre kell őket fogni és megfordítva. E bajok elkerülése végett néha összeaprított fokhagymát vagy vereshagymát kell eledelük közé keverni s itató vályújokban rendszeren rozsdás vasdarabokat kell tartanunk; a megbetegedett állatoknak borba, pálinkás vízbe áztatott kenyeret adunk enni, a pulykáknak emellett borszemeket is tolunk torkukba.

Leggyakrabban előforduló betegsége a csirkéknek és a tyúknak a píp, melyet rendszeren meleg nyárban, szomjúság miatt kap meg. Ilyenkor kemény, kérges bőr képződik az állat nyelve hegyén s étlen-szomjan pusztul el, ha ezt idejekorán ollóval le nem vágjuk. Az így megoperált állatnak egy-két nap sós vízbe áztatott szemes eledéget adunk enni.

ORVOSI TANÁCSOK

Rovatvezető: *Halász Andor dr.* gyermekorvos.

A torokgyíkről.

(Más néven krupról.)

Néhány szót óhajtok szólni a minden szülő előtt félelmetes hangzású „torokgyíkről”. El kell ismerni, hogy ezen nevet a legkegyetlenebb gyermekbetegség viseli, mely különös módon a legszebb gyermekekre veti ki hálóját és rövid néhány nap alatt örökre elviszi tőlünk legdrágább kincsünket. Előrelátó szülőknek megnyugtató szolgálat az, hogy a szerencsétlenül végződő megbetegedések majdnem kivétel nélkül azok közül

kerülnek ki, akik későn jutnak szakértő orvos kezelése alá. Mi ezen betegség tulajdonképpen, hogy lehet a szülőnek idejekorán gyanút fogni, mit kell ilyenkor tenni, erről óhajtok adni rövid ismertetést.

A torokgyík ragályos betegség, tulajdonképpen ugyanazon bacillus okozza, mint amit közönségesen difteriának hívunk, de míg a difteria a torokmandulákon mutatkozik, addig a torokgyík (más néven krupp) úgy keletkezik, hogy a bacillusok a gége és légcső belső felületén szaporodnak el és izgató hatásukra egy valóságos hártvány összefüggő lepedék képződik a mondott helyeken, ezáltal jelentékenyen megszűkül a kis beteg különben is szűk gégeje és légcsőve, súlyos lélekezési nehézséget okoz és fulladás útján vet véget a szegény gyermek életének. Másik súlyos veszedelme ezen bajnak, hogy a bacillusok felszívódó mérge kimeríti, tönkreteszi a gyermek szervezetét, mint vérmérgezés oltja ki életét. Mindkét életveszedelmet majdnem teljes biztonsággal elhárítja az idejekorán való beoltás, ez megakadályozza a betegség tovafejlődését és elpusztítja a szervezetbe széthordott mérgeket. Ha még a szervezet nem volt kimerülve a gyors hatású mérge miatt, akkor az idejében való beoltás megmenti a kis beteg életét. Mi a *legelső tünete* a torokgyíknak, amit minden szülőnek ismernie kell, hogy idejében hívhasson orvost? A *rekedtség*, amihez néhány óra, esetleg egy-két nap múlva csatlakozik a nehéz légzés. Az imént mondottakból azonban nyilvánvaló, hogy nagy kár a beoltásnak minden órai késedelméért is, azért nem győzöm hangsúlyozni, hogyha gyermekünk hangja rekedt lesz, ne várjuk be, amíg a rekedtséget nyomon követő légzési nehézség teszi biztossá a veszedelmes betegség jelenlétét, ne döntse el a szakértelem nélküli szülő önhatalmúlag azt a súlyos jelentőségű kérdést, hogy a rekedtséget mi okozza, még akkor sem, ha egyidejűleg jelenlevő nátha, láz és köhögés csak közönséges meghűlés gondolatát erősíti meg bennük a gyermek rekedtségének hallatára. *Amint a gyerek rekedt, haladéktalanul meg kell vizsgáltatni*, lehetőleg gyermekorvossal, ki szaktudásának birtokában idejekorán felismeri a fenyegető súlyos veszedelmet. Az idejében való beoltás megmenti aztán a gyermeket a biztos pusztulástól. Sajnos, vannak esetek, amikor a fertőzés oly súlyos, vagy a szervezet ellenálló képessége oly gyenge, hogy

Nőknek nélkülözhetetlen a

FÉSŰK, KEFÉK, FOGKEFÉK. ALKALMI
HAJDÍSZEK ELSŐRENDŰ KIVITELBEN

ZELENKAI BUDAPEST
IV, SZERVITÁ-
TÉR 6. SZÁM

bármily korai oltás sem segíthet: de ez szerencsére ezer eset közül csak egy esetben történik meg, és sietni igazán érdemes azért, hogy a többi 999 gyerek szabadulhasson a kegyetlen haláltól.

A torokgyík egyik félelmetesen súlyos jelensége — amint előbb mondtam — a fulladás, amit rövid percek lefolyása alatt a gége elzáródása okoz. Ezt az elzáródást a betegség alatt fejlődő hártás lepedék hozza létre vagy fejlődése alatt, vagy akkor, amikor gyógyulás közben leválik a gége belső faláról. Ne ijedjenek meg, ez ellen is van biztos segítség: mikor ilyen fulladás fenyegeti a beteget, már abban a percben behelyez a beteg gégejébe egy csövet a gyakorlott kezű orvos és néhány napig — amíg a fulladás veszélye el nem múlik — ezen keresztül légzik a gyermek. Ezen beavatkozásnak azonban percek alatt kell megtörténnie, különben a beteg megfullad. Ez a gyorsaság viszont csak erre berendezett kórházban lehetséges, magánlakásban nem, mert ha van is a betegágy mellett hozzáértő ápoló, ki a fenyegető fulladást észreveszi, arra már nincs idő, hogy az orvost előkeríthessék. *Barátkozzék meg tehát minden szülő előre azzal a gondolattal, hogyha gyermekét ezen baj megtámadja, nem szabad őt otthon kezeltetni, a gyerek életének érdekében meg kell hozni az áldozatot (csak a szülő részéről áldozat, a gyerek órák alatt megszokja új környezetét!) és kórházban kell elhelyezni, hogy szükség esetén az életmentő segítség kéznél legyen!*

A teljesség kedvéért még megemlítem, hogy ezen lap multévi valamelyik számában már ismertette volt az a mód, ahogy a torokgyík fertőzésének veszedelme ellen a lehetőség szerint védekezni kell.

Dr. H. A.

L'ORÉAL
HAJFESTÉK:
L'ORÉAL
HENNÉ
VILÁGCIKK!

Csak eredeti L'Oréal Hennével festesse a haját!
Ártalmatlan! Tariós! Természetes színek!

Ártéktelen vagy ártalmas utánzatokkal való
kísérletezésektől óvakodjunk

ASSZONYOK — LEÁNYOK EGYMÁS KÖZÖTT

Leányoknak a szerelemről.

Sokszor ejtjük ki, mondjuk vagy gondoljuk ezt a szót, de, azt hiszem, nagyon kevészer az igazi értelmében. Szerelem. Átsiklunk rajta, vagy ha nem is, nem gondolkozunk helyesen, nem beszélünk érdemileg nyíltan és jól róla; mintha megfogna egy láthatatlan kéz és nem engedne tovább menni a fejtegetésben; talán a belénk nevelt, velünk született tartózkodás okozza, nem tudom, hogy tulajdonképpen mi is az ok, de még nem igen sikerült valójában eszmecserét folytatni róla.

Ha fiatal leánnyal beszélsz erről, elpirul, zavart lesz, búvájos mosoly jelenik meg az ajkán, szeme ábrándosan csillog, de tudni, nem tud és nem is igyekszik többet tudni róla; ha pedig olyan valakit kérdezel, aki már kenyere javát megette, kinek a szerelem már csak emlék, az legyint a kezével; esetleg kissé elgondolkozik, azután az a véleménye, hogy a szerelem jön, majd eltávozik az életünkből: tovább nincs. Ábránd, légvár, sokat ígér, keveset ad, fájdalom, könny, lemondás, kevés derű, sok ború, vihar, nem is érdemes vágyódni utána. — Most itt van előttünk a két válasz, illetve vélemény, de nem jutottunk általuk semmivel sem előbbre. Az egyik az ártatlan képzelet, mesék ábrándvilágát sejtő elfogódott tudatlansága; a másik, a kissé szkeptikus, öregedő ember fájdalmas emlékeken át leszűrődött emberi igazságtalansága a szerelemmel szemben, fáj neki, hogy a szerelem nem tart örökké és ezért elfogult. Nézzük meg, hogy mi is van tulajdonképpen e két válasz között. Ez a két véglet az örök emberi gyarlóságot szimbolizálja; ugyanaz az emberi lény, ugyanarról a dolgról mennyire különböző véleményt tud alkotni, milyen más szemmel tudja nézni egy és ugyanazon tényt más időpontban. De miért? Csupán azért, mert a leány természeténél fogva hajlik a romantika felé, ábrándozik, fellegrákokat épít, azután csalódik; nem volt igaz az álom és megszületik a pesszimizmus. Vajjon így kell ennek lenni, ez a természetes folyamat, a csalódás, a bánat feltétlenül szükséges a szerelemben? Azt hiszem, nem. A hiba bennünk rejlik, nem a szerelemben. Hiszen ő magával hozza mindazt, amire vágyunk, a boldogságot, az örömeket, szebbnek látjuk a világot, jobbnak az embereket, könnyebb az élet, fényesebb a nap, illatosabbak a virágok és a madarak éneke oly megindító. Buzgóbb az imánk, közelebb érezzük magunkhoz a Teremtő áldott kezét. És mind ez a sok jó mégis hálátlanságot, elégedetlenséget von maga után. Vizsgáljuk meg közelebről a dolgot.

A gondos félelemmel és aggódó szeretettel csordultig telt anyai szív féltve vigyáz arra, hogy

leánya minél később ismerje meg az élet árnyoldalait, félti a leánya illuzióját, nem akarja, hogy a gyengéd leánylelek talán ideje előtt valamilyen érintkezésbe kerüljön a világ durvaságaival. És ez így van jól, de van egy kis hibája is. Az édesanyának a leánya iránti szeretetből kellene nem elsiklani a dolog mellett, nem azzal érvelni, hogy úgymond majd, hanem fel kell kissé nyitni a lezárt könyvet, egypár lapot megmagyarázni neki, nem szabad álszeméremből tudatlanságban hagyni, kissé elő kell készíteni az életben, illetve a szerelemben érhető csalódásokra és meg kell tanítani a közvetve vagy közvetlenül szerzett tapasztalatok alapján, hogy nem mind arany, ami fénylik és nem mind igaz az a sok színes, ragyogó, hízelgő szó, mit a kislány fülébe suttog a hős, nem az az igazi férfi, aki hízeleg, szép szavakkal dobálózik, ábrándosan néz és beszél; ez mind csak külsőség, sokszor kegyetlen játék, melynek a vége rendszerint egypár forró, keserű könny. Legyen az édesanya egyszerűen a barátnője is a leányának; a leány pedig legyen fenntartás nélkül bizalmas az édesanyjához, mondja el neki kételyeit, aggályait, beszélje meg vele az élet különös fordulatait, majd az édesanya az ő böles életfelfogásával helyes irányba tereli az ábrándos leány gondolatvilágát.

Suchanek Gabriella.

A magyar pénzhiány oknyomozó története.

Írta: *Karinthy Frigyes.*

Ó-kor.

Már a régi magyarok sem ismerték a pénzt, amint azt Lemaitre, a kitünő hisztorikus „Histoire de la Nimolisme hongroise“ című alapvető munkájában részletesen kifejti. Filologice tárgyalva az esetet, kiderül, hogy a magyar „pénz“ szó a régi „nincs“, „néncs“, „néndz“, „véndz“, „féndz“, „pénz“. A szó gyökét a kitünő filológus hosszas keresés után találta meg; magát a pénzt azonban ő se találta meg.

Fejedelmek kora.

A magyar fejedelmek hosszú ideig nyomorogtak, míg végre Szent István kapott egy koronát. Ezért az egy koronáért sok viszálykodások folytak. Második Endre volt az első, aki a magyar pénzügy fellendítését célozva, vakmerőbb spekulációba kez-

dett: ama kérdésre, hogy mit akar inkább, kardot vagy koronát, a kardot választotta, abban a reményben, hogy hátha sikerül valahol eladnia két koronáért. Sajnos, ezt a vállalkozását nem koronázta siker.

Tatárjárás.

1242-ben a tatárok bejárták egész Magyarországot, de a pénzt nem tudták megtalálni ők se, erre hazamentek. A tatároknak szép, egyenes járásuk van, rövideket léptek, láb kifelé.

Mohácsi vész.

A mohácsi vész alkalmából, mikor Második Lajos belefűlt a magas árfolyamba, azért az egy koronáért megint nagy perpatvarok voltak. Végre Szapolyay és Ferdinánd között osztották fel a koronát, — mindegyik kapott huszonöt krajcárt.

Török hódoltság.

Ezek után Magyarország 150, koronaértékben 300 évig a törökök kezében volt. Ezáltal a törökök nem tudták használni a kezüket, mire néhány balkáni állam hátulról megrántotta őket, mire a törökök hirtelen eleresztették Magyarországot. Ekkor vált aktuálissá Budavár bevétele, mely így sokáig foglalkoztatta a magyar kereskedelemügyet. Savoyai Eugént bízták meg az ügy békés elintézésével, ugyanis némi remény mutatkozott arra, hogy a magyar pénzügy kicsit fellendüljön. Kiderült azonban, hogy Budavárának nagyon kevés a bevétele a kiadásokhoz képest, dacára az elsőrendű atrakecióknak. Ez se segített.

Békés fejlődés.

Az ezután következő kormányok mindent megtettek a magyar pénzhiány fellendítésére és istapolására. A magyar pénzhiány örvendetesen izmosodott és nemsokára a társadalom legszétágazóbb rétegeibe is beszivárgott. Montecuccoli tábornok érdeme, hogy feltalálta a magyar pénzkérdést. Pénzkérdés alatt értendő ez a kérdés: „Miért nincs Magyarországon pénz?“ Ez a kérdés nagy érdeme a politikusoknak; a pénzfeleletet, sajnos, eddig még nem sikerült feltalálni.

Forradalom.

Bécsben 1848-ban egy napon elterjedt az a hír, hogy láttak egy embert, akinek pénze volt. A dia-

AZ EPEGYÓGYSZAPPAN
ÉS COMEDO-arcvíz együttes használat-
a legbiztosabb gyógy-
mód pattanás, mit-
esszer és a tág pórusok ellen. A pattanások fertőző nedveit az epegyógszappan,
veggyi összetételénél fogva ellensúlyozza, míg a COMEDO-arcvíz, mint kitünő
faggyúoldószer, a mitesszereket eltávolítja és a tág pórusokat összehúzza.
Beszerezhető: **SCHADEK ANTAL kozmetikai intézet**
BUDAPEST IV, VÁCLUTCA 12. SZÁM, FÉLEMELET.

Takarékos háziasszony

csak
„Venus“ ételolajjal és főz,
„Venus“ növényzsirral
mely főzéshez és sütéshez a legjobb és legolcsóbb.
Kapható minden fűszer- és csemege-kereskedésben.

dalmasan fejlődő pénzhiány kérdését mélyen sértette ez a feltevés. Ekkor jött az a nagy harc, amelynek eredménye lőn az a határozmány, hogy Magyarországon nincs úr, nincs jobbágy, és hogy mindenki tartsa meg azt a pénzt, ami nála van. Ekkor végre kiderült, hogy senkinél sincs.

Papírpénz.

Miután így nyilvánvalóvá lett, hogy a pénzről szóló hír évezredes legenda volt csak, a pénzforgalom, mint olyan, lassankint átment a köztudatba és most csak papíron, versekben fordul elő. A költeszet eme kultuszának az állam is hódol, „papírpénz“ címen költeményeket nyomtat és osztat szét. E kis ábrándos versek arról szólnak, hogyha valaki az államnak bemutat egy ilyen kis versikét, Álomországban kap érte egy picinyke aranykát. Ezt az állam megígéri. Már pedig az állam megtartja, amit ígér. Ha pénzt ígér, azt is megtartja.

SZINHÁZI LEVÉL

Nagyságos Asszonyom!

Utolsó leveleimben kissé komoly húrokat pengettem. Most a húsvéti ünnep alkalmával, amikor Nagyságos Asszonyomnak bizonyára több ráérő ideje lesz, azokról a színházi epizódokról fogok írni, amelyek nem fontosságuknál, hanem kedveségüknél fogva tartanak számat a feljegyzésre.

Színházi körsétánk alkalmával egy pillanatra kukkantsunk be a Belvárosi Színházba, ahol sokat nevetnek egy kedves epizódon. Az „Én már ilyen vagyok“ című francia bohózat egyik felvonása ágyban játszódik le. Amikor *Titkos Iloná*, ez a démoni szépségű színésznő kilépett az ágyból, a földszinten egy úr — véletlenül — hangosan gondolkozott:

— Hűh, de fránya helyes kis macska — mondotta a közönség harsogó kacagása közepette.

Most azonban csevegjünk egy keveset a Király Színház új operettjéről, a „Császárnő apródjá“-ról. A pesti színigazgatók régi hibája, hogy a benyújtott daraboknál nem azt nézik, hogy a színdarab jó-e vagy sem, hanem, hogy ki írta. Itt is így történt, mert csak ezzel lehet magyarázni, hogy ez az operette egyáltalán színrekerülhetett. A darab meséjénél csak a díszletek sívárabbak, a zene pedig nem akart kiemelkedni ebből az általános szürkeségből és igyekezett még inkább rontani azt, ami itt még egyáltalán rontható. Szereplői is kedvetlenül játszottak, ami az előadásokon meg is látszik. *Király Ernő*vel kár már annyit kísérletezni, *Kosáry Emmy* talán az egyedüli, aki harcol a sikerért. *Honthy Hannának* és a mindig jókedvű *Rátka Mártonnak* csak néha sikerül kedves játé-

kukkal életre rázni a nézőtéren szundikáló közönséget... S épp e balsikerű darabért versenyeznek a pesti írók. *Bús Fekete László* a „A nőta vége“ című operettelibrettójából „utánvett“ szöveg szerzőségére hivatkozik, rajta kívül *Kardos Andor*, *Barkes (?)*, *Király Ernő* — és végül a színlap szerinti „szerző“ *Faragó Jenő* tartanak igényt a tantiémekre. Annyian jelentkeznek mindenfelől, hogy ők írták a „Császárnő apród“-ját, hogy a Király Színház egyik tréfás tagja a következő táblát függesztette ki az igazgatói szoba elé:

Kérem a t. szerző urakat, hogy ezen túl csak azok jelentkezzenek, akik
nem
írták a Császárnő apródját. Faludi.

De kár annyi szót fecsérelni erre az operettre és így inkább a Magyar Színházba fogom átvézetni: kedves Nagyságos Asszonyom. Itt éppen *Pásztor Árpád* érdekes cselekményű színművét próbálták. A „Magnetic“ című színmű főszerepét *Bajor Gizi* játssza, aki a magyar színjátszásban ugyanazt az irányt képviseli, mint a németében *Orska*. A ma dekadenciájának, a ma modern asszonyának típusa ez a színésznő, akinek túlfűtött temperamentuma csak egy ilyen délelőtti próbán bontakozik ki igazán. Ilyenkor olyan ez a fiatal művésznő, mint valami különös, megfeszíthetetlen rébusz. Egyik pillanatban átszellemülve deklamálja a legdrámaibb mondatokat, míg a másokban mindent, szerepet, próbát, fegyelmet feledve, tánclelések mellett trillázásba kezd. A Magyar Színház egyébként *Egyed Zoltán* első háromfelvonásos színművére, a „Gyehenná“-ra is készül. *Egyed Zoltán* ma kétségtelenül a színházi riporterek koronázatlan fejedelme és a beavatottak szerint *Egyed* a színpadi író nem fog szégyent hozni a riporterkirályra. A körösparti újságíróból, akire Nagyságos Asszonyom is bizonyára emlékszik még, pompás író lett. Eddigi egyfelvonásosai közül a *Szerződés*, *Rouge et Noir*, *Fekvő regiment* és a *Régi szép idők* sikere sejtetni engedik, hogy a „Gyehenna“ be fogja váltani a hozzáfűzött reményeket. Főszerepeit *Bajor Gizi* és *Csontos Gyula* alakítják, a rendezés nagy feladatát pedig maga Beöthy László vállalta.

A Nemzeti Színház Kamara-Színháza végre megtalálta azt a darabot, amelyet irányadónak vehet műsorához. *Schöpflin Aladár* „Vége a szép nyárnak“ című színműve kedves tárgyával, gördülékeny, irodalmi veretű stílusával nagyon szép és megérdemelt sikert aratott. Főszerepét *Tasnády Ilona* játssza. Finom, egyszerű, tiszta művészet minden szava.

Végül a Nemzeti Színházról kell néhány dicséret sort írnom. Az „Igazi Passio“-t újították fel új be-

tanulással. Aki szereti a szépet, a nemes, tiszta, vallásos áhítattal átszellemült művészetet, annak okvetlenül meg kell néznie ezt az előadást, amelyet *Ráday Dénes* rendezett komoly felkészültséggel.

És most engedje meg, Nagyságos Asszonyom, hogy őszinte szívvel kellemes húsvéti ünnepeket kívánjon

hű hódolója

Zsadányi.

REGÉNY.

Kanárý Zoltán.

Írta: *Ráskai Ferenc.*

21. folytatás.

— Itt álltam én, jobbra tőlem a titkár, jó három lépésnyire. Előttem nagybátyám, aki hozzám lépett és a búcsúzásnál átölelt.

— Csak nem húzta ki ölelés közben a zsebéből? — vetődött föl benne. — Tréfának pokoli lenne, de teljesen beilleszthető abba a hóbortos láncba, amit az ő új élete irányául megszabott. Nem lesz könnyű a dolgod — mondta ebéd közben. — Sok váratlan akadályra fogsz bukkanni, mert különös és furesa fából vagyok ám én... Hátha az indiai út is csak mese? — fogta el új gyanu. — Az se lehetetlen, hogy csak egy közbeeső állomásig utazik, visszajön és belopja magát rejtett palotájába és onnét figyelni őt, hogy vajjon mire megy, hogyan boldogul az írás nélkül.

Valami sok logika okoskodásában nem volt. De volt-e logika mindabban, ami vele eddig is történt? Az bizonyos, hogy az írás eltűnt a zsebéből. Kilopták. Valószínű, hogy az öreg húzta ki. Vagy, és ez sem lehetetlen, a titkár esente ki az öreg parancsára. Bizonyos az is, hogy Kulaesházy viselkedéséhez szintén szó fér. Mindenesetre szemmel tartja.

Hirtelen feléje fordult, a titkár ugyanolyan gyorsasággal elkapta a fejét és úgy mondta:

— Nem érdemes ám annyit gyötrődni az írás eltűnésén! Bárki találta meg, nem tud vele mit csinálni.

— Ez igaz. De az az írás titkokat feeseg ki — indult meg Zoltán az autó felé. A titkár utána.

— Az írásban név, cím nem fordul elő.

— Biztos ebben?

— Hogyne! A báró úr nekem diktálta.

— Az ám! Erre nem is gondoltam! De hiszen akkor... akkor nincs semmi baj. Ön egyszerűen el fogja nékem emlékezetből mondani, mi volt az írásban.

Kulaesházy rémült arcot vágott.

— Én? Hogy én?

Kezdett a titkár végérvényesen gyanús lenni

Zoltán előtt. Megfogtalak! — gondolta magában — és ugyanakkor színlelt nyugalommal szólt:

— Ki más? Az írás elveszett, holott ismernem kell a tartalmát. Igaz-e?

A titkár nem felelt. Zoltán ütötte a vasat tovább:

— Majd meghagyom a sofförnek, menjen lassú tempóban, hogy ön, kedves titkár úr, nyugodtan, sorra elmondhassa, amit nagybátyám elém szabott és amire felhatalmazott. Tessék, üljön be hozzám ismét — szólt, amikor az autóhoz érték.

— Nem, köszönöm. Sohse szoktam máshová ülni, csak a sofför mellé... Az imént, hogy mégis beültem, megfélelkezés volt, amiért bocsánatot kérek... Különben is, az írás tartalmáról úgy sem beszélhetek — mondta a titkár és valami konok, gonosz fény csillant meg a szemében.

Zoltán úgy érezte, hogy most már biztosra megy. Hangja pattogó, sőt kemény lett:

— Nem? Aztán miért nem?

— Mert... mert, erre a méltóságos úrtól nincs felhatalmazásom.

— Az más... akkor hát értem — mondta Zoltán csöndesen, megnyugodva.

Kulaesházy arcán mosoly röppent át. Valami olyasféle gondolatnak mosolya, hogy „lám, ezt jól a falhoz állítottam“.

Meghajolt Zoltán előtt és szó nélkül felült a sofför mellé.

Pedig Zoltán az alatt, hogy „akkor hát értem“, egészen mást értett, mint azt a titkár vélte.

Elhinni elhitte, hogy nincs Kulaesházynek felhatalmazása. Sőt még ennél is többet hitt; azt, hogy az öregnek határozott tilalma folytán nem szabad beszélnie. Kétségtelen: az öreg és titkára egy híron pendülnek ellene. Az sem lehetetlen, hogy közvetlenül maga a titkár ludas az írás eltűnésében. Talán akkor, mikor beült melléje az autóba, holott — ő maga mondta — a helye a sofför mellett szokott lenni.

De ha ez így van, — és kétségtelen, hogy így van, — miért kapta kézhez azt az írást egyáltalában?

Majd kiderül ez is, csak türelem. Fő, hogy résen legyen.

Már Zoltán lakása elé ért az autó.

— Pár perc és végzek, — szólt oda a titkárnak, de ez megállította:

— Volna egy kérésem!

— És pedig? — figyelt föl Zoltán élesen.

— Közben hazavitetném magamat. Lenne ott-hon egy és más sürgős elintéznivalóm. Az autónak nem kell hozzá több tíz percnél.

Zoltán majdhogy föl nem kacagott. Hogy milyen baromian ügyetlen ez a Kulaesházy! Sürgős elintéznivaló! Értem! Az öreg nyilván már Kelenföldnél leszállt és már otthon is van. És a titkár úr már szeretne összebújni vele. De nem oda Buda!

Most már egészen kurtán bánt el Kulaesházyval:
— Az ön sürgős ügyei nem érdekelnek! — Azzal sarkon fordult és ment föl a szobájába. A lépcsőn Hidaeska szaladt hozzá, a lábához dörgölődzve.

— Szervusz Hidaeska! — kapta a hóna alá a macskát. Így ért az ajtaja elé. De már vissza is fordult. Lelátott, egyenest az utcára. Az autó még ott állt. De vajjon a titkár nem vesz-e egéruat egy autótaxin? Hogy erre nem gondolt. Talán még nem késő. És már ment is vissza, le az autóhoz:

A titkár ott ült a soffőr mellett. Egyik se vette észre, csak arra fordultak meg, hogy Zoltán oda-szólt:

— Mehetünk!

— Viszont Zoltán azt nem vette észre, hogy Hidaeska a nagy sietségben ott ragadt a hóna alatt. Már-már meg akarta állítani az autót, hogy visszavigye, de aztán mást gondolt. Ölébe vette Hidaeskát és, gondolatban, így szólt hozzá:

— Velem jössz Hidaeska! Föl a Várba! Melleitem léssz, mint ravaszági inspirátor. Szedd össze magadat, mert ketten is vannak ám ellenem. Két öreg huncut. Ha aztán minden jól végződik, elmondhatod, hogy ahogyan egyszer, tudod azon az éjszakán, a Lánchídon, megmentetted az életemet, úgy most megmentetted a becsületemet. A Kanáryvirtust!

Mert most már egész magasságában felágaskodott benne a Kanáry-virtus. A „megmutatom!“-vágy, még hogy ő nem igazi Kanáry?! No hát majd megmutatja!

...A titkár furcsa képet vágott, amikor, már fent a Várban, a macskával a hóna alatt, az autóból kilépni látta.

— Nem szeretem a macskákat — mondta őszinte irtózáttal. — Ravasz állatok!

— De legalább nem titkolják — nézett Zoltán a fölényesség derűjével Kulaesházy szemébe és már el is fordult.

A titkár kaput nyitott.

— Szíveskedjék, talán, előbb az én dolgozószobámban helyet foglalni, hogy a villában rendet ...

Zoltán már meg sem lepődött, mikor Kulaesházy ezt mondta. Nem, drága titkári barmom, nem fogsz túljárni az én eszemen. Se te, se bárói nagybátyám!

— Köszönöm. Különbén is rendbe hozhatták a pavillont azóta — vágott a szavába.

— Gyere Hidaeska! — tette le a macskát a földre és előre sietett. Közben járt a szeme mindenfelé és hegyezte a fülét minden kis nesz iránt.

Csakugyan, a pavillonban nem lett volna mit rendbehozni. Újabb bizonyíték arra, hogy vele itt játék folyik! Csúnya játék... Hidaeskától kísérve, lesietett a háló gyanánt szolgáló benyílóba és oda-

lépett a japán hölgyikéhez. És miután előbb óvatosan körülnézett, megnyomta a högyike orrát, mire egy kis ajtó felpattant.

Duzzadt, nagy bőr-pénztárcát, egy esomó névjegyét pillantott meg.

Felmarkolászta a pénzt is, a névjegyeket is és a zsebébe rejtette.

De még ugyanabban a pillanatban mást gondolt. Hátha a titkár úr ezt a pénzt szerette volna „rendbehozni“, olyanformán, mintahogy az írással tette. Miért ne járna a végire? A pénztárcát sebbel-lobbal visszaesúsztatta, a kis ajtót pedig rácsapta.

— És most gyérünk, Hidaeska, lessük ki, jö-e a szimatunk?

Zoltán az átellenő pavillon felé ment, mint aki terepszemlét tart. Ez a pavillon édestestvére volt a másíknak. Egy pillanatra megállt előtte. Közben az volt az érzése, hogy valaki minden mozdulatát szemmel tartja. Mindazonáltal nem fordult vissza, csak amikor már bent volt, lesett ki az ablakon. Nem akart hinni a szemének! A titkár épp akkor opódkodott, nem is az ajtón, hanem a jobbkézfelőli oldalablakon, az ő pavillonjába. És nem telt bele egy perc, ugyanezen az úton osont vissza.

Kanáry örömeiben felkapta Hidaeskát és körül-táncolta vele a szobát.

— Hidaeska, haditervünk fényes eredménnyel járt. Pár perc és saját szemünkkel is meggyőződünk, hogy Kulaesházy titkár úr a pénztárcát zsákmányolta el.

...Csakugyan, a titkár a pénztárcáért járt ott. A lopás lázában persze nem vette észre, hogy annak tartalmát már elintézték.

(Folyt. köv.)

**KIRÁLYI MAGYAR
EGYETEMI NYOMDA
BUDAPEST**

VIII, MŰZEUM-KÖRŰT 6.
I, VÁR, ISKOLA-TÉR 3.

KIAD
bármilyen könyvet
és folyóiratot.

SZÁLLÍT
mindenféle községi
és egyéb nyomtat-
ványt.

BESZEREZ
könyvosztálya út-
ján bárhol megje-
lent könyvet.

TELEFON: JÓZSEF 156-84 ÉS 85

HIKKER GYULA

rész, vashútor-, sodronyágy-
betét- és gyermekkosci-gyára

Mintaraktár: **VII, Dohány utca 6.**
TELEFON: József 61-97.

Rész- és vashútorok, valamint gyermekkosci-
szakszerű javítása, fényezése és csiszolása. TELEFON:
József 124-12.

PEREG A FILM

Filmrejtvények. A keresztrejtvény-lázat nem-sokára túlszárnyalják majd a filmrejtvények. A Pathé-filmgyár honosította meg Budapesten ezeket a filmeket, amelyeket *Salamon Miklós* festőművész készít és a *Capitol* filmszínház mutat be.

Engedélyezték a Lerbier kisasszonyt. Victor Margueritte híres és sok port felvert regényéből, a La Garçonne-ból filmet készített egy francia gyár. Az erotikus tárgyú filmet öt ízben tiltotta be a magyar filmcenzura. Most hatodszor nagy meglepetésre mégis engedélyezte — más cím alatt. Ezért kár volt öt ízben visszautasítani.

Amerikai filmhírek. *Betty Bronson* új szerepében, *A kis francia lányban* ismét szép sikert aratott. — *Vágy a boldogság után* a címe annak az új amerikai filmnek, amely új stílust honosított meg a filmnél. A színházaknál népszerű revűk mintájára filmrevű ez az új amerikai film.

A noyói őrtorony a címe annak a hatalmas film-attrakciónak, amely messze túlszárnyalja a legsikeresebb amerikai filmeket is. *A noyói őrtoronyt* New-York három legnagyobb elsőhetes mozgója négy héten keresztül zsúfolt házak előtt játszotta. Főszerepeit *Wirginia Wally* és *Wallace Beroy*, e két kitűnő művész játssza. A budapesti közönségnek a *Capitol* filmszínház mutatja be, amelynek óriási áldozatok árán sikerült megszerezni e világlágeret.

TANÁCSOT KÉRNEK

77. *Kérem kedves előfizető társnőimet* szíveskedjenek segítségemre lenni tanácsaikkal abban, hogy én, mint elvált asszony, hordjak-e jegygyűrűt, vagy kitegyem magam továbbra is ama szerencsétlen állapotnak, hogy leánynak nézzenek? *Lonkay Cenci, Paks.*

78. *Ki tud szert ajánlani*, ami a bőrt puhává és simává teszi? *R. Lorántné, Oros.*

ÜZENETEK

Válasz „Egy előfizető hölgy elkeseredett férjének”. Persze, hogy van joga beavatkozni az anyósnak, ha erre szüksége van. Azonban minden cseprő dolgaikban a fiataloknak beleavatkozni nemcsak nem helyes, de nem is szabad. Okos anyós mindig megtalálja a módját, mikor és hogyan szóljon a fiatalok dolgába. Magam is anyós, még pedig duplaanyós vagyok, még hozzá egy házban a fiatalokkal és nem hinném, hogy vöm úgy el volna keseredve, mint ön és nagykőrösi sorstársa. Próbálja meg jó uram az anyósában az édes anyját látni, vegye körül fiúi tisztelettel, ne csak az ellenségét,

a sokat megcsúfolt boszorkányt lássák az anyósokban, úgy sok minden megváltozik a vök javára is. De szóljon ez az én anyós társaimra is, ők viszont ne a vőt és menyit lássák bennük, de annyi szeretettel és megértéssel vegyék őket körül, mintha édes gyermekeik lennének. Istenem, hisz megtépett, ezer sebből vérző drága Hazánk is elég fájdalommal tölt el minket, letiport magyarokat s addig is, míg vőjeinknek, unokáinknak kardot adhatunk kezeikbe, iparkodjunk családi otthonunkat kedvessé és elviselhetővé tenni, ez a mi legszentebb hivatásunk ma. *Nagymama, Dombóvár.*

V. I. Siófok. Én is ajánlok Magácskának egy narancstorta receptet. 8 tojásból piskótatorótát készítünk és a következő krémmel töltjük a négy lapra vágott tortát. 4 egész tojás, 3 deci tej, 15 dk cukor és egy narancsnak kockacukrokra ledörzsölt héjja, összefőzni sűrűre, 20 dk vaját habosra keverni és a kihűlt krémmel összevegyíteni. Megtölteni a tortalapokat, kívülről is bekenni a krémmel s apróra törött ostyával behinteni, narancsszelettel díszíteni.

Kristóf Margit, K.-K.-Félegyháza.

V. I. Siófok. Kérésére alábbi narancstorta receptet küldöm. 14 dk cukrot 2 narancson dörögni, finomra összetörni, 5 tojás sárgájával, egy egész tojással habosra keverni, 14 dk tisztított darált mandulát 3 és fél dk fehér kiflimorzsat és utoljára az 5 tojás fehérjéből kemény habot hozzákeverni, a vajjal kikent és belisztelt formában lassú tűznél megsütni, ha kihűlt, 3 részre keresztül vágni és alábbi krémmel tölteni. Egy és fél kanál lisztet 2 deci tejjel felkeverni, 14 dk narancson ledörögölt cukrot, 4 tojás sárgáját, 3 narancs levét jól összekeverni, kályhán sűrűre felverni, utoljára egy mogyorónyi nagyságú vajat beletenni és ezzel megtölteni.

Biernáczky Hermanné, Budapest.

74. és 75. **Hocz Juliskának.** Legutóbb selyem-jumperemet „Lux”-ban mostam ki, mondhatom kitűnően bevált. A jumper selyemfényét nem vesztette el. Kézfinozónak, ami a házimunka nyomait a kézről hathatósan eltünteti, a következőt ajánlom: vegyen 1 deka glicerinkrém, 2 dk tejszínt és azt használja délután és este. Olsó és kitűnő szer. *Dezséry Ibolya, Budafok.*

H. Istvánné úrnőnek, Albertfalva. Megbízható címeikkel legközelebb szolgálunk. *Kézcsók Szerk.*

L. Béláné, Nyiregyháza. Méltóztassék a világhírű „Chasalla” cipő viselését megpróbálni. Fájóslábuak ma kizárólag ezt használják. Tessék Székely és Társa céghez fordulni Budapest, Múzeum-körút 7. A cég, tudomásunk szerint, az említett cipők egyedárúsítója és a „Chasalla” cipőkről speciális ismertetést küld ízlésesen kiállított füzetben. Ugyanott ortopéd-cipők és szabadalmazott lúdtalpűzők is beszerezhetők. Tisztelettel *Szerk.*

76. **A chrom-gyógyszappant**, mely a Kolozsvári (Heinrich-féle) gyár készítménye, ajánlom kéz- és lábizzadás ellen. *Beretvay Agnes, Apostag.*

Kérelem!

Egy alázatos és szerény kéréssel fordulunk lapunk k. olvasóihoz. Előfizetőket kérünk, új harcosokat, akik mellénk állnak a küzdelemben. Lapunk minden egyes olvasóját arra kérjük, hogy ismerősei, rokonai körében terjessze, ismertesse lapunkat és mindazoknak, akik táborunkat erősítik, hála-köszönetünkön kívül jutalmat is adunk. Helybelieknek három fél éves vagy hat negyed éves előfizető szerzéséért négy darab szép hófehér tányért; vidékieknek egy értékes magyar regényt, postán bérmentve megküldve.

Üdvözlettel

a Kiadóhivatal.

EBAGA toilette-crème

A francia krémek elismert jó tulajdonságaival rendelkezik, emellett zsírtalan, tehát nappal is használható.

Női kalap:

különlegességek

Mme ELEK, Budapest
IV, Párisi-utca 1. Váci-utca sarok.

L U S T I G

KÉSZ NŐI RUHÁK ÉS FELÖLTÖK, BLOUSOK-PONGYOLÁK
BUDAPEST VII, KÁROLY-KÖRÚT 3. — Tel.: József 103-36

HERKULEJ

MALÁTA-KÁ
PISKÓKA
MALÁTA-ÉLET
KÉTISZERVÉLT
MALÁTA-VE
KÁVE
TÁPIÓKA
TÁPDADA

ERŐT AD! VÉRT KÉPEZ!

GLASNER-MIKSA.
UDV. SZÁLLÍTÓ TÁPISZERGYÁROS
VI. KIRÁLY-U. 56. V. BALVÁNY-U. 45

**ULLMANN JÓZSEF VI, NAGYMEZŐ-U. 28-
TELEFON: 171-33**

Legújabb csipőz, hasfűzőz, gummi-
fűzőz és melltartó-különlegességek